

31993R2847

20.10.1993

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 261/1

**NÕUKOGU MÄÄRUS (EMÜ) nr 2847/93,
12. oktoober 1993,
millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem**

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 43,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽²⁾,

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾,

ning arvestades, et:

vastavalt nõukogu 20. detsembri 1992. a määruse (EMÜ) nr 3760/92 (millega luuakse ühenduse kalanduse ja akvakultuuri süsteem) ⁽⁴⁾ artiklile 12 peab nõukogu sisse seadma ühenduse kontrollisüsteemi;

edukas ühine kalanduspoliitika eeldab tõhusa, poliitika kõiki aspekte hõlmava kontrollisüsteemi rakendamist;

selle eesmärgini jõudmiseks on tarvis kasutusele võtta kogu kalandussektorit hõlmavad, nii tootjate kui ka tarbijate kohta kehtivad eeskirjad kalavarude kaitse- ja majandamismeetmete, struktuuri-meetmete ja turu ühise korraldusega seotud meetmete jälgimiseks ning teatavad sätted selleks puhuks, kui kõnealused meetmed on täitmata jäetud;

kõnealune süsteem annab soovitud tulemuse ainult siis, kui kalandusettevõtjad tunnistavad selle õigustatust;

kontrollimise eest vastutavad esiteks ja eelkõige liikmesriigid; komisjon peaks samuti püüdma tagada, et liikmesriigid erapooletult jälgiksid ja tõkestaksid rikkumisi; seetõttu tuleks komisjoni käsutusse anda rahalised, õiguslikud ja seadusandlikud vahendid kõnealuse ülesande võimalikult tõhusaks täitmiseks;

nõukogu 23. juuli 1987. a määruse (EMÜ) nr 2241/87 (teatavate kontrollimeetmete kehtestamise kohta kalanduses) ⁽⁵⁾ kohaldamise kogemused näitavad, et on tarvis tugevdada kontrolli kalavarude kaitse kohta käivate eeskirjade rakendamise üle;

kalavarude kaitse- ja majandamismeetmete järgimine nõuab tava- parasest suuremat vastutustunnet kõikidelt kalandusettevõtjatelt;

kalavarude majandamise poliitikat, mis rajaneb eelkõige lubatud kogupüügil (TAC) ja kvootidel ning tehnilistel meetmetel, tuleb täiendada püügikoormuse korraldamisega, mis hõlmab kalastuse ning püügimahu seiret;

tagamaks järelevalvet kogu saagi ja lossimiste üle, peavad liikmesriigid kõikidel meredel jälgima ühenduse laevade tegevust ja kõiki kaasnevaid toiminguid, mis võimaldab kontrollida ühist kalanduspoliitikat käsitlevate eeskirjade rakendamist;

tingimata on vaja, et liikmesriigid ühiselt tegutseksid merel kalastust inspekteerides, et inspekteerimine oleks tõhus ja majanduslikult põhjendatud, eelkõige vetes, mis ei kuulu liikmesriigi jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla;

ühise kalanduspoliitika elluviimine kutsub esile vajaduse meetmete järele, mis võimaldavad jälgida ühenduse kalavetes tegutsevaid kolmanda riigi lipu all sõitvaid laevu, ning eelkõige süsteemi järele, mis edastab teavet nende liikumise ning pardal olevate kala- liikide kohta, ilma et see kahjustaks territoriaalmerest rahumeelse läbisõidu õigust ning meresõiduvabadust 200-miilises kalastus- vööndis;

liikmesriikide ja komisjoni koostöös teatavate laevaliikide suhtes rakendatavad katseprojektid võimaldavad nõukogul enne 1. jaanuari 1996 otsustada, kas kasutusele võtta satelliitjälgimissüsteem või mõni alternatiivne süsteem;

kalamajanduse juhtimine kindlaksmääratud lubatud kogupüügi (TAC) kaudu nõuab üksikasjalikke teadmisi saagi liigilise koostise kohta, sellised teadmised on samavõrra vajalikud teiste määrusega (EMÜ) nr 3760/92 ettenähtud menetluste puhul; see nõuab igalt kalalaeva kaptenilt püügipäeviku pidamist;

⁽¹⁾ EÜT C 280, 29.10.1992, lk 5.

⁽²⁾ EÜT C 21, 25.1.1993, lk 55.

⁽³⁾ EÜT C 108, 19.4.1993, lk 36.

⁽⁴⁾ EÜT L 389, 31.12.1992, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT L 207, 29.7.1987, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3483/88 (EÜT L 306, 11.11.1988, lk 2).

liikmesriik, kus lossitakse, peab olema võimeline jälgima lossimist oma territooriumil ning seetõttu on otstarbekas, et teiste liikmesriikide registritesse kantud kalalaevad teataksid lossimiskoha liikmesriigile oma kavatsusest lossida selle riigi territooriumil;

lossimise ajal on oluline täpsustada ja kinnitada püügipäevikutes sisalduvat infot; selleks peavad saagi lossimise ja turustamisega tegelevad isikud deklareerima lossitavad, ümberlaaditavad, müügilõigatavad või sisseostetavad kalakogused;

püügipäeviku pidamise või lossimisdeklaratsiooni täitmise kohustuse osas erandite tegemiseks väikestele kalalaevadele, kellele selline kohustus on nende püügimahtu arvestades liiga koormav, on vaja, et kõik liikmesriigid jälgiksid selliste laevade tegevust, võttes kasutusele proovivõtuplaani;

tagamaks ühenduses kehtivate kaitse- ja kaubandusmeetmete järgimist, peaks kõikide ühenduses lossitud või ühendusse sisseveetud kalandustoodetega kuni esmamüügini kaasa olema nende päritolu tõendav veodokument;

püügipiirangud peavad olema olema nii liikmesriigi kui ka ühenduse tasandil; liikmesriikidel tuleks registreerida lossimised ja teatada nendest komisjonile arvutisid kasutades; seetõttu on tarvis sätestada kõnealuse kohustusega seotud erandite andmine väikeste kalakoguste lossimisel, sest andmeedastus arvuti kaudu kujuneks liikmesriikide ametiasutustele liiga suur haldus- ja finantskoormus;

tagamaks kõikide kasutusolevate varude kaitsmist ja majandamist, võib püügipäeviku, lossimis- ja müügideklaratsioonide ning saagi ümberlaadimise ja registreerimise kohta käivaid sätteid laiendada ka varude suhtes, mille kohta ei kehti TAC ega kvoot;

liikmesriigid peavad olema informeeritud oma laevade tegevuse tulemustest rahvusvahelistes vetes või vetes, mis jäävad kolmandate riikide jurisdiktsiooni alla; seoses sellega kehtib kõnealuste laevade kaptenite kohta püügipäeviku pidamise ning lossimis- ja ümberlaadimisdeklaratsioonide täitmise kohustus; liikmesriikide poolt kogutud info tuleb saata komisjonile;

andmete kogumise ja käsitlemisega toimetulemiseks on vaja luua infotehnoloogilised andmebaasid, mis võimaldavad eelkõige

andmete ristkontrolli; et kontrollida andmeid, vajavad komisjon ja komisjoni esindajad arvutiside abil juurdepääsu kõnealustele andmebaasidele;

püügivahendite kasutamist käsitlevate sätete järgimist ei saa nõuetekohaselt tagada, kui laeva pardal kasutatakse erineva võrgusilma suurusega võrke, välja arvatud juhul, kui nende suhtes kehtivad lisakontrollimeetmed; eriotstarbeliste püükide puhul oleks asjakohane kehtestada erireeglid, nagu näiteks ühe võrgu reegel;

kui liikmesriigi kvoot või liikmesriigi TAC on ammendatud, tuleks kalapüük komisjoni otsusega keelata;

kalapüügi lõpetamise korral TACi ammendamise tõttu tuleb liikmesriigile, kes ei ole ammendanud oma kvooti või temale eraldatud osa kalavarust või kalavarude rühmast, hüvitada talle tekitatud kahju; selleks on tarvis ette näha hüvitussüsteem;

kui kalalaevade eest vastutavad isikud ei ole täitnud käesolevat määrust, tuleb kõnealuste kalalaevade suhtes kalakaitse eesmärgil rakendada lisakontrollimeetmed;

kindlustamaks vastuvõetud meetmete tõhusat rakendamist, tuleb kooskõlas määruse (EMÜ) nr 3760/92 artikli 8 vastavate juhtimiseesmärkide ja strateegiatega ette näha deklareerimismehhanismid, mida rakendatakse kalapüügikvoodi ületanud liikmesriigi suhtes;

ühise kalanduspoliitika üks peamisi eesmärke on püügimahtude kohandamine olemasolevate varudega; määruse (EMÜ) nr 3760/92 artiklis 11 nähakse ette, et püügikoormusega seotud eesmärkide püstitamine ja strateegiate loomine on nõukogu ülesanne; samuti on tarvis kindlustada, et täidetakse turu ühiseks korraldamiseks võetavaid meetmeid ja et seda teeksid eelkõige isikud, keda kõnealused meetmed puudutavad; seetõttu on äärmiselt oluline, et kõik liikmesriigid korraldaksid lisaks ühenduse eeskirjadega ettenähtud finantskontrollile tehnilisi kontrollimisi, et tagada nõukogu poolt ettenähtud sätete täitmine;

on tarvis koostada üldeeskirjad, mis võimaldavad komisjoni poolt määratud ühenduse inspektoritel tagada ühenduse eeskirjade ühtset rakendamist ning üle kontrollida liikmesriikide pädevate ametiasutuste poolt korraldatavat kontrollimist;

kontrollimiste objektiivsuse tagamiseks on tähtis, et teatavatel tingimustel võivad ühenduse inspektorid liikmesriikide pädevate ametiasutuste kontrollitoiminguid üle kontrollides toimida ette teatamata ning iseseisvalt; sellised toimingud ei tähenda mitte mingil juhul eraisikute kontrollimist;

rikkumiste tagajärjel võetavad meetmed võivad liikmesriigiti erineda ning tunduda kaluritele ebaõiglase kohtlemisena; hoiatavate sanktsioonide puudumine teatavates liikmesriikides vähendas kontrollimiste tõhusust ning kõnealuste tähelepanekute alusel peaksid liikmesriigid võtma kõik vajalikud diskrimineerimist välistavad meetmed, et eeskirjadest kõrvalekaldumisi ära hoida ning neid menetleda, eelkõige välja töötades sanktsioonide nimekirja, mis jätab eksijad ilma rikkumistest tulenevast kaubanduslikust tulust;

lipuliikmesriigi võimalused tagada kalavarude kaitse- ja majandamiseeskirjade järgimist on väiksemad juhtudel, kui see liikmesriik, kus lossitakse, ei menetle eeskirjadest kõrvalekaldumisi tulemuslikult; seetõttu tuleb sätestada, et ebaseaduslik saak arvestatakse maha selle liikmesriigi kvoodist, kus lossitakse, kui kõnealune liikmesriik ei ole algatanud tõhusat menetlust;

liikmesriikidel tuleks komisjonile korrapäraselt ette kanda inspekteerimistest ning meetmetest, mis on võetud seoses ühenduse meetmete rikkumisega;

teatavad käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on asjakohane varustada üksikasjalike rakenduseeskirjadega;

tuleks tagada käesoleva määrusega seoses kogutud andmete konfidentsiaalsus;

käesolev määrus ei mõjuta selliseid järelevalvet käsitlevaid siseriiklikke sätteid, mis kuuluvad määruse reguleerimisalasse, kuid ülevatavad kõnealuse määruse minimaalnõudeid sisaldavaid sätteid, tingimusel et sellised siseriiklikud sätted on siiski kooskõlas ühenduse õigusega;

määrus (EMÜ) nr 2241/87 tuleb kehtetuks tunnistada, välja arvatud kõnesoleva määruse artikkel 5, mis jääb jõusse kuni käesoleva määruse artikli 6 lõikes 2 märgitud loetelude vastuvõtmiseni;

on vaja ette näha üleminekuajaga teatavates artiklites sisalduvate erisätete rakendamiseks, et liikmesriikide pädevad ametiasutused saaksid oma menetlused sisse seada ja need uue määruse nõuetega kohandada;

teatavate artiklite sätted selles osas, mis käsitlevad kalapüüki Vahemeres, kus ühist kalanduspoliitikat ei ole veel täies ulatuses rakendatud, peaksid jõustuma 1. jaanuaril 1999,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Kindlustamaks ühise kalanduspoliitika eeskirjade täitmist, luuakse käesolevaga ühenduse süsteem, mis sisaldab eelkõige sätteid tehnilise järelevalve rakendamiseks järgmiste meetmete üle:

- kalavarude kaitse- ja majandamismeetmed,
- struktuurimeetmed,
- turu ühise korraldamisega seotud meetmed,

ning teatavaid sanktsioonide tõhususega seotud sätteid, mida kohaldatakse juhtudel, kui eespool märgitud meetmeid ei täideta.

2. Selleks võtavad kõik liikmesriigid vastavalt ühenduse eeskirjadele vastu asjakohased meetmed, et kindlustada süsteemi tõhus toimimine. Kõik liikmesriigid annavad oma pädevate ametiasutuste käsutusse piisavalt vahendeid, et võimaldada neil käesolevale määrusele vastavalt täita inspekteerimis- ja kontrolliülesandeid.

3. Süsteemi rakendatakse kalastustegevuse suhtes tervikuna ning kogu sellega seotud tegevuse suhtes liikmesriikide territooriumil või liikmesriikide jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes, kaasa arvatud kolmanda riigi lipu all sõitvate või kolmanda riigi registrisse kantud laevade tegevuse suhtes, ilma et see piiraks territoriaalmerest rahumeelse läbisõidu õigust ning meresõiduvabadust 200-miilises kalastusvööndis; kõnealust süsteemi rakendatakse ka mitteliikmesriikide vetes ning avamerel tegutsevate ühenduse kalalaevade suhtes, ilma et see piiraks erisätteid ühenduse ja kolmandate riikide vahelistes kalastuskokkulepetes või rahvusvahelistes konventsioonides, millega ühendus on ühinenud.

I JAOTIS

Kalalaevade ja nende tegevuse inspekteerimine ja jälgimine

Artikkel 2

1. Tagamaks kalavarude kaitset ja kõikide kontrollimeetmeid käsitlevate kehtivate eeskirjade täitmist, kontrollib iga liikmesriik kalapüüki ja sellega seotud tegevusi oma territooriumil ning oma jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes. Ta inspekteerib kalalaevu ning kontrollib kõiki toiminguid, sealhulgas lossimist, müüki, kala transportimist ja ladustamist ning lossimise ja müügi registreerimist, kontrollides nii käesoleva määruse rakendamist.

2. Kalalaevade suhtes, kes võivad tegutseda kolmanda riigi lipu all ning liikmesriigi jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes, rakendatakse liikumisest ja pardal olevast saagist teatamise süsteemi.

Liikmesriigid teatavad komisjonile kõnealuste menetluste tagamiseks võetud meetmetest.

3. Kõik liikmesriigid kontrollivad oma laevade tegevust väljaspool ühenduse kalastusvööndit, kui sellist kontrollimist on vaja, et tagada kõnealustes vetes kehtestatud ühenduse eeskirjade täitmine.

4. Võimalikult tõhusa ja ökonoomse kontrolli tagamiseks kooskõlastavad liikmesriigid oma kontrollitoimingud. Sel eesmärgil võivad nad koostada ühiseid inspekteerimisprogramme ühenduse laevade inspekteerimiseks lõigetes 1 ja 3 märgitud vetes. Nad võtavad meetmeid, mis võimaldavad nende pädevatel ametiasutustel ja komisjonil üksteist vastastikku korrapäraselt informeerida omandatud kogemustest.

Artikkel 3

1. Kalapüügi järelevalve tõhususe parandamiseks otsustab nõukogu enne 1. jaanuari 1996 asutamislepingu artiklis 43 ettenähtud korras, kas ja kui suures ulatuses ning millal paigaldatakse ühenduse kalalaevadele asukoha pideva jälgimise süsteem, mis põhineb kas maismaa- või satelliitsidel ning kasutab andmeedastuseks satelliitühendust.

2. Tehnoloogiasse paigutatavate kapitalimahutuste ärakasutamiseks ning laevade lülitamiseks eespool märgitud süsteemi viivad liikmesriigid koostöös komisjoniga enne 30. juunit 1995 ellu katseprojektid. Selleks tagavad liikmesriigid, et ühenduse teatavat liiki laevadele paigutatakse asukoha pideva jälgimise süsteem, mis põhineb kas maismaa- või satelliitsidel ning kasutab andmeedastuseks satelliitühendust.

Liikmesriigid võivad samaaegselt katseprojektidega hinnata laeva-teemeerikute kasutamist.

3. Lõikes 2 märgitud katseprojektide elluviimisel võtab vajalikud meetmed see liikmesriik, kelle lipu all laev sõidab või kelle registrisse laev on kantud, et kindlustada tema kalalaevadelt edastatud või seal vastuvõetud andmete registreerimine elektroonilisel kujul, olenemata sellest, millistes vetes nad sõidavad või millistes sadamates viibivad.

Kui liikmesriigi laevad tegutsevad teise liikmesriigi jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes, kindlustab

lipuliikmesriik kõnealuste andmete viivitamatu edastamise asjaomase liikmesriigi pädevatele ametiasutustele.

4. Katseprojektide rakendamise üksikasjalike eeskirjade suhtes lepatakse kokku artiklis 36 ettenähtud korras.

Artikkel 4

1. Artiklis 2 kindlaksmääratud inspekteerimist ja järelevalvet teevad kõik liikmesriigid omal käel ning oma inspekteerimissüsteemi kasutades.

Neile pandud ülesannete täitmisel tagavad liikmesriigid artiklis 2 märgitud sätete ja meetmete täitmise. Lisaks sellele väldivad nad oma tegevuses liigset sekkumist tavapärasesse kalapüüki. Nad hoolitsevad ka selle eest, et sektorite ja laevade valimisel inspekteerimiseks ei toimuks diskrimineerimist.

2. Inspekteeritavate kalalaevade, tööruumide või transpordivahendite eest vastutavad isikud teevad koostööd lõikele 1 vastavate inspekteerimiste hõlbustamiseks.

Artikkel 5

Üksikasjalikud eeskirjad artiklite 2, 3 ja 4 rakendamiseks võib vastu võtta artiklis 36 ettenähtud korras, eelkõige silmas pidades:

- a) ametlikult määratud inspektorite, inspekteeritavate laevade ja kõige muu, näiteks liikmesriigi poolt kasutatavate inspekteerimisvahendite tunnuste kindlaksmääramist;
- b) korda, kuidas inspektorid ja kalalaevade kaptenid peavad toimima, kui inspektor soovib tulla laeva pardale;
- c) korda, kuidas kalalaeva pardale asunud inspektorid peavad toimima kõnealuse laeva, selle püügivahendite ja saagi inspekteerimisel;
- d) aruannet, mille inspektorid peavad koostama iga kord pärast laeva pardal viibimist;
- e) kalalaevade ja nende püügivarustuse märgistamist ja identifitseerimist;
- f) kalalaevade kalapüügiga seotud omaduste sertifitseerimist;
- g) kalalaevade asukohaga seotud andmete registreerimist ning nende andmete edastamist liikmesriikidele ja komisjonile;
- h) kolmanda riigi lipu all sõitvate kalalaevade suhtes kohaldatavat laeva liikumisest ja selle pardal asuvatest kalandustoodetest teatamise süsteemi.

II JAOTIS

Saagi järelevalve*Artikkel 6*

1. Kalavaru või kalavarude rühma piires kalastavate ühenduse kalalaevade kaptenid peavad oma laevade tegevuse kohta püügipäevikut, kus esitatakse eelkõige iga väljapüütud ja pardale jäetud kalaliigi kogus, püügikuupäev ja -koht (Rahvusvahelise Meresõiduuuringute Nõukogu (ICESi) statistiline ruut) ning kasutatud püügivahendite liik.

2. Püügipäevikusse tuleb vastavalt lõikele 1 kanda TACi või kvootide alla kuuluvad liigid, ning liigid, mille loeteludesse kandmise on komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega otsustanud nõukogu.

3. Ühenduse kalalaevade kaptenid kannavad püügipäevikusse merel püütud kalakogused, kõnealuste saakide püügikuupäeva ja -koha ning lõikes 2 märgitud liigid. Merre tagasiheidetud kogused võib registreerida arvepidamise eesmärgil.

4. Ühenduse kalalaevade kaptenid on vabastatud lõigetes 1 ja 3 esitatud nõuete täitmisest, kui kalalaeva kogupikkus on alla 10 meetri.

5. Nõukogu võib komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega otsustada teha teistsuguseid erandeid, kui on märgitud lõikes 4.

6. Kõik liikmesriigid kontrollivad proovivõtu alusel nende kalalaevade tegevust, kellele lõigete 4 ja 5 järgi on tehtud erand kindlaksmääratud nõuetest, kindlustamaks, et kõnealused laevad täidavad ühenduses kehtivaid eeskirju.

Selleks koostab iga liikmesriik proovivõtuplaani ning edastab selle komisjonile. Kontrolli tulemused tehakse korrapäraselt teatavaks komisjonile.

7. Ühenduse kalalaevade kaptenid registreerivad lõigetes 1 ja 2 nõutava info kas elektroonilisel kujul või paberil.

8. Käesoleva artikli rakendamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 36 ettenähtud korras, kaasa arvatud teatavate erijuhtude kohta, kui geograafiline asukoht ei vasta Rahvusvahelise Mereuuringute Nõukogu (ICES) statistilisele ruudule.

Artikkel 7

1. Ühenduse kalalaeva kapten, kes soovib kasutada mitte lipuliikmesriigi, vaid mõne muu liikmesriigi lossimiskohti, peab kõnealuse liikmesriigi pädevatele ametiasutustele vähemalt kaks tundi ette teatama:

- lossimiskoha (lossimiskohad) ja eeldatava sinna saabumise aja,
- iga lossitava kalaliigi koguse.

2. Lõikes 1 märgitud kapteni suhtes, kes ei täida kõnealust teatamiskohustust, võivad pädevad ametiasutused rakendada asjakohaseid sanktsioone.

3. Komisjon võib artiklis 36 ettenähtud korras teha ühenduse teatavat liiki kalalaevadele erandi lõikes 1 ettenähtud kohustusest teatavaks ajaks, mida saab pikendada või kehtestada uue teatamistähtaja, võttes muu hulgas arvesse kaugust püügipiirkondade, lossimiskohtade ja sadamate vahel, mille registrisse või nimekirja laevad on kantud.

Artikkel 8

1. Kui laeva kogupikkus on vähemalt 10 meetrit, esitab ühenduse iga kalalaeva kapten või kapteni esindaja pärast iga reisi ning 48 tunni jooksul pärast lossimist deklaratsiooni pädevatele ametiasutustele selles liikmesriigis, kus lossimine toimub. Kapten vastutab, et deklaratsioon, mille põhjal saab kindlaks teha vähemalt iga artikli 6 lõikes 2 ettenähtud kalaliigi lossitud koguse ja püügipiirkonna, on õige.

2. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega ja komisjoni ettepanekul teha otsuse laiendada lõikes 1 ettenähtud kohustust kalalaevadele kogupikkusega alla 10 meetri. Nõukogu võib komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega otsustada ka erandite tegemise lõikes 1 ettenähtud kohustusest teatavat liiki laevadele kogupikkusega vähemalt 10 meetrit, mis tegelevad eriotstarbelise kalapüügiga.

3. Kõik liikmesriigid jälgivad proovivõtu alusel nende kalalaevade tegevust, kellele on tehtud erand lõikes 1 märgitud nõuetest kindlustamaks, et kõnealused laevad täidavad ühenduses kehtivaid eeskirju.

Selleks koostab iga liikmesriik proovivõtuplaani ning edastab selle komisjonile. Kontrolli tulemused tehakse korrapäraselt teatavaks komisjonile.

4. Käesoleva artikli rakendamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 36 ettenähtud korras.

Artikkel 9

1. Enampakkumiskeskused või muud liikmesriikide poolt volitatud ja liikmesriigis lossitud kalatoodete esmaturustuse eest vastutavad asutused esitavad pärast esmamüüki müügiteatise, mille õigsuse eest nad vastutavad, pädevatele ametiasutustele selles liikmesriigis, kelle territooriumil esmaturustamine toimub. Kõnealune vastutus piirdub lõikes 3 nõutava infoga.

2. Kui liikmesriigis lossitud kalatoodete esmaturuistus toimub lõikes 1 ettenähtust erineval viisil, ei tohi ostja lossitud kalatooteid ära vedada enne müügitatise esitamist pädevatele ametiasutustele või teistele volitatud asutustele selles liikmesriigis, kus kõnealune toiming aset leidis. Ostja vastutab müügitatise sisaldavate, lõikes 3 märgitud andmete õigsuse eest.

3. Lõigetes 1 ja 2 märgitud müügitatiseid peavad sisaldama vähemalt järgmist infot:

— vajaduse korral kõigi liikide isendite suurus või kaal, sort, töötlemis- ja värskusaste,

— iga liigi esmamüügihind ja -kogus, vajaduse korral isendite suuruse või kaalu, sordi, töötlemis- ja värskusastme järgi,

— kui vaja, siis turult kõrvaldatud toodete lähetuskoht (kõrvalsaadused, inimtoiduks, ümbertöötamiseks),

— nii müüja kui ka ostja nimi,

— müügi koht ja kuupäev.

4. Kõnealused müügitatiseid tuleb koostada ja edastada vastavalt selle liikmesriigi seadustele, kus lossimine toimub, ja sellisel viisil ning selliste müügitingimuste kohaselt, mis tagavad järgmiste andmete esitamise:

— kõnealused tooted lossitud kalalaeva pardatähis ja nimi,

— laeva omaniku või kapteni nimi,

— sadam ja lossimise kuupäev.

5. Lõikes 1 märgitud müügitatiseid tuleb edastada 48 tunni jooksul pärast müüki liikmesriigi pädevale ametiasutusele või muudele liikmesriigi poolt volitatud asutustele kas elektroonilisel kujul või paberil.

6. Pädevad ametiasutused säilitavad iga müügitatist ühes eksemplaris ühe aasta, alates pädevatele ametiasutustele esitatud info registreerimise aastale järgnevast aastast.

7. Komisjon võib artiklis 36 ettenähtud korras teha erandi liikmesriigi pädevatele asutustele või muudele liikmesriigi poolt volitatud asutustele müügitatise esitamise kohustusest kalatoodete kohta, mis on lossitud ühenduse teatavat liiki kalalaevadelt kogupikkusega vähem kui 10 meetrit.

Selliseid erandeid võib anda ainult juhtudel, kui kõnealuses liikmesriigis on sisse seatud nõuetekohane seiresüsteem.

8. Kui tooted pärast omandamist ei lähe turule, vaid neid kasutatakse oma tarbeks, tehakse ostjale erand lõikes 2 esitatud nõuetest.

9. Käesoleva artikli rakendamist reguleerivad üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 36 ettenähtud korras.

Artikkel 10

1. a) Kolmanda riigi lipu all sõitvad või kolmanda riigi registrisse kantud kalalaevad, kellele on antud kalapüügiluba liikmesriigi jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes, peavad pidama püügipäevikut, mis sisaldab artiklis 6 ettenähtud infot.

b) Iga liikmesriik tagab, et kolmanda riigi lipu all sõitva või kolmanda riigi registrisse kantud kalalaeva kapten või kapteni esindaja esitab lossimise ajal ametiasutustele selles liikmesriigis, kelle lossimisrajatisi ta soovib kasutada, deklaratsiooni, mille õigsuse eest vastutab kapten või tema esindaja ning milles esitatakse lossitava saagi kogused, püügikuupäev ja -koht.

c) Kolmanda riigi lipu all sõitva või kolmanda riigi registrisse kantud kalalaeva kapten peab pädevatele ametiasutustele selles liikmesriigis, mille lossimisrajatisi ta soovib kasutada, oma saabumisest lossimissadamasse ette teatama vähemalt 72 tundi.

Kapten ei tohi teha ühtki lossimistoimingut, kui liikmesriigi pädevad ametiasutused ei ole kinnitanud eelteatise kättesaamist.

Liikmesriigid koostavad käesoleva punkti rakendamise üksikasjalikud eeskirjad, mis tuleb edastada komisjonile.

2. Komisjon võib artiklis 36 ettenähtud korras teha kolmanda riigi teatavat liiki kalalaevadele erandi lõike 1 punktis c kindlaksmääratud kohustusest teatavaks ajaks, mida saab pikendada, või kehtestada uue teatamistähaja, võttes muu hulgas arvesse kaugust püügipiirkondade, lossimiskohtade ja sadamate vahel, mille registrisse või nimekirja laevad on kantud.

3. Lõigete 1 ja 2 sätteid ei piira ühenduse ja teatavate kolmandate riikide vahel sõlmitud kalanduskokkulepete kohaldamist.

Artikkel 11

1. Ilma et see piiraks artiklite 7, 8 ja 9 kohaldamist, peab ühenduse kalalaeva kapten, kes:

— laadib ümber teisele laevale (edaspidi "vastuvõttev laev") TACi või kvoodiga reguleeritavasse varusse või varude rühma kuuluva saagi mis tahes koguseid, olenemata ümberlaadimise kohast, või

— lossib selliseid koguseid otse maale väljaspool ühenduse territooriumi,

esitama ümberlaadimise või lossimise ajal liikmesriigile, kelle lipu all laev sõidab või kelle registrisse laev on kantud, andmed püütud liikide ja koguste kohta, ümberlaadimise või lossimise kuupäeva ning saagi püügikoha koos viitega kõige väiksemale püügi- piirkonnale, mille suhtes on kehtestatud TAC või kvoot.

2. Vastuvõtva laeva kapten informeerib hiljemalt 24 tundi enne liikmesriigi sadamas või jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste all olevates vetes toimuva ümberlaadimise või ümberlaadimise seeria alustamist ning pärast ümberlaadimise või ümberlaadimise seeria lõpetamist asjaomase liikmesriigi pädevaid ametiasutusi laeva pardal oleva saagi kogustest, mis kuuluvad TACi või kvoodiga reguleeritavasse varusse või varude rühma.

Vastuvõtva laeva kapten säilitab andmed, mis on saadud ümberlaadimisel TACi või kvoodiga reguleeritavasse varusse või varude rühma kuuluva saagi koguste, vastuvõtu kuupäeva ning kõnealust saaki vastuvõtvale laevale ümberlaadiva laeva kohta. See nõue loetakse täidetuks, kui säilitatakse vastavalt liikmesriikide kalasaake käsitleva info säilitamise üksikasjalikele eeskirjadele esitatud ümberlaadimisdeklaratsioonide koopiad.

Ümberlaadimise või ümberlaadimise seeria lõpetamisel edastab vastuvõtva laeva kapten kõnealused andmed eespool märgitud pädevatele ametiasutustele 24 tunni jooksul.

Vastuvõtva laeva kapten säilitab ka andmed vastuvõtva laeva poolt kolmandale laevale ümberlaaditavate, TACi või kvoodiga reguleeritavasse varusse või varude rühma kuuluvate saakide koguste kohta ning informeerib eespool märgitud pädevaid ametiasutusi sellisest ümberlaadimisest vähemalt 24 tundi enne ümberlaadimise toimumist. Pärast ümberlaadimist esitab kapten nimetatud ametiasutustele andmed ümberlaaditud koguste kohta.

Vastuvõtva laeva ja eespool märgitud kolmanda laeva kapten või-maldavad pädevatel ametiasutustel kontrollida käesolevas lõikes ettenähtud info ja andmete õigsust.

3. Liikmesriigid võtavad lõigete 1 ja 2 alusel saadud info õigsuse kontrollimiseks vajalikud meetmed ning vajaduse korral informeerivad sellistest andmetest ja kontrollimise tulemustest liikmesriiki või liikmesriike, kelle registrisse vastuvõttev laev ja vastuvõtvale laevale ümberlaadimist toimetanud kalalaev on kantud või kelle lipu all need laevad sõidavad.

4. Lõikeid 2 ja 3 kohaldatakse ka kolmanda riigi lipu all sõitvate või kolmanda riigi registrisse kantud vastuvõtivate laevade suhtes.

Artikkel 12

Kui ümberlaadimist või lossimist tuleb teha rohkem kui 15 päeva pärast saagi püüki, esitatakse artiklites 8 ja 11 nõutav info pädevatele ametiasutustele liikmesriikides, kelle lipu all need laevad sõidavad või kelle registrisse need laevad on kantud, hiljemalt 15 päeva pärast püüki.

Artikkel 13

1. Kõikide ühenduses lossitud või ühendusse sisseveetud, kas töötlemata või laeva pardal töödeldud ning lossimis- või importimiskohast mujale veetavate kalandustoodetega peab kuni esmamüüginini kaasas olema vedaja poolt koostatud dokument.

2. Kõnealuses dokumendis esitatakse:

- a) andmed saadetise päritolu kohta (laeva nimi ning pardatähis);
- b) saadetise (saadetiste) sihtkoht ning veovahendi identifitseerimistunnused;
- c) andmed iga transporditava kalaliigi koguse kohta (töödeldud kaal kilogrammides), vastuvõtjate nimed ning laadimise koht ja kuupäev.

3. Kõik vedajad peavad hoolitsema selle eest, et lõikes 1 märgitud dokument sisaldaks vähemalt lõikes 2 ettenähtud infot.

4. Vedajale tehakse erand lõikes 1 ettenähtud kohustusest, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

- a) lõikes 1 mainitud dokument on asendatud kas artiklis 8 või 10 ettenähtud transporditavate koguste kohta käiva deklaratsiooni koopiaga;
- b) lõikes 1 mainitud dokument on asendatud transporditavate koguste päritolu näitava dokumendi T 2 M koopiaga.

5. Liikmesriigi pädevad ametiasutused võivad teha erandeid lõikes 1 kindlaksmääratud kohustusest, kui kalakoguseid transportitakse piiristatud sadamaalal või kuni 20 kilomeetri kaugusele lossimiskohast.

6. Liikmesriigid korraldavad oma territooriumil kontrollimisi proovivõtu abil, et kontrollida, kas käesolevas artiklis ettenähtud kohustusi täidetakse.

7. Liikmesriigid kooskõlastavad oma kontrollitoiminguid, et inspekteerimine oleks võimalikult tõhus ja ökonoomne. Selleks korraldavad liikmesriigid järelevalvet eelkõige nende kaubasaadetiste liikumise üle, mis on äratanud tähelepanu seoses toimingutega, mis võivad olla vastuolus ühenduse määrustega.

Artikkel 14

1. Liikmesriigid kannavad hoolt, et kõik artiklites 8, 9 ja 10 märgitud liikmesriigis toimuvad lossimised registreeritakse. Selleks võivad liikmesriigid nõuda, et esmatrustamine toimuks enampakkumiskeskustes.

2. Kui lossitud saagi esmatrustamine ei toimu vastavalt artikli 9 lõikele 2 avaliku enampakkumise teel, tagavad liikmesriigid kõnealustest kogustest teatamise enampakkumiskeskustele või muudele liikmesriigi poolt volitatud asutustele.

3. Artiklites 7 ja 8 märgitud erandeid kasutatavate teatavat liiki laevade lossimise kohta või lossimise kohta sadamates, kus puudub lossimise registreerimiseks piisavalt väljakujunenud haldusstruktuur, võib teha erandi sellise info töötlemise nõudest, kui liikmesriik esitab komisjonile taotluse 12 kuu jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest. Erandi võib teha juhul, kui nõutavate andmete registreerimine tekitab riigi ametiasutustele üldisi lossitavaid koguseid arvesse võttes ülemääraseid raskusi, ning juhul, kui vastavad lossitavad kalaliigid müüakse ära kohapeal. Iga liikmesriik koostab sellise erandi tegemist vajavate sadamate ja laevade loetelu ning edastab selle komisjonile.

4. Lõikes 3 märgitud erandit kasutav liikmesriik koostab proovivõtuplaani, et hinnata lossimise ulatust vastavates sadamates. Enne erandite tegemist peab komisjon kõnesoleva plaani heaks kiitma. Liikmesriik edastab korrapäraselt komisjonile hindamiste tulemused.

Artikkel 15

1. Arvutiside abil teavitavad liikmesriigid komisjoni enne iga kuu viieteistkümmendat kuupäeva kõikidest eelmise kuu jooksul

lossitud kogustest, mis kuuluvad TACi või kvoodiga reguleeritavasse varusse või varude rühma, ning edastavad komisjonile kogu artiklite 11 ja 12 alusel saadud info.

Komisjonile edastatavates teatistes on vastavalt artiklitele 6 ja 8 märgitud saagi püügikoht ning riik, kellele asjaomased kalalaevad kuuluvad.

Iga liikmesriik edastab komisjonile kvoodi kasutamise prognoosi koos eeldatava kuupäevaga, millest alates kõnealusele liikmesriigile määratud kvoot, püüginorm või püügiosa loetakse selle liikmesriigi lipu all sõitvate või selle liikmesriigi registrisse kantud kalalaevade poolt nende kalaliikide osas püütud saakide põhjal 70 % ulatuses ammendatuks.

Kui TACi või kvootidega reguleeritavate varude või varude rühmade saagid on saavutamas TACi või kvoodi taset, annavad liikmesriigid komisjoni taotluse korral komisjonile käesolevas lõikes nõutavast infost üksikasjalikumalt või sagedasemat infot.

2. Komisjon kannab hoolt, et vastavalt käesolevale artiklile saadud teatised oleksid liikmesriikidele arvutiside abil kättesaadavad.

3. Kui komisjon leiab, et liikmesriik ei ole kinni pidanud iga kuu püütud saakide kohta esitatavate andmete edastamise tähtajast vastavalt lõikele 1, võib komisjon määrata tähtaja, millest alates loetakse, et kvoodi või muude koguseliste piirangute abil reguleeritavasse varusse või varude rühma kuuluvad ja kõnealuse liikmesriigi lipu all sõitvate või selle liikmesriigi registrisse kantud kalalaevade püütud saagid on ammendanud kõnealusele liikmesriigile määratud kvoodi, püüginormi või püügiosa 70 % ulatuses ning määrata ligikaudse kuupäeva, millest alates kvoot, püüginorm või püügiosa loetakse ammendatuks.

4. Liikmesriigid esitavad enne iga kvartali esimese kuu lõppu komisjonile arvutiside abil andmed eelmise kvartali jooksul lossitud muude kalakoguste kohta, välja arvatud lõikes 1 mainitud kogused.

Artikkel 16

1. Ilma et see piiraks artikli 15 kohaldamist, annavad liikmesriigid asjast huvitatud liikmesriigi taotluse korral kõnealusele liikmesriigile andmeid selle liikmesriigi lipu all sõitvate või selles liikmesriigis registreeritud kalalaevade poolt kõnesolevate liikmesriikide jurisdiktsiooni alla kuuluvate vete sadamates tehtud selliste kalatoodete lossimise, müügipakkumiste või ümberlaadimise kohta, mis kuuluvad sellele liikmesriigile eraldatud kvoodiga reguleeritavasse kalavarusse või kalavarude rühma.

Kõnealusel infot esitatakse asjaomase kalalaeva nimi ja pardatäht, kõnealusel laeva poolt lossitud, esmamüügiks või ümberlaadimiseks pakutavad kalakogused vastavalt kalavarule või kalavarude rühmale ning lossimise, esmamüügi või ümberlaadimise kuupäev ja koht. Kõnealusel info edastatakse asjast huvitatud liikmesriigi taotluse esitamise kuupäevale järgneva nelja tööpäeva või kõnealusel liikmesriigi või lossimispaigaks oleva liikmesriigi poolt määratud pikema ajavahemiku jooksul.

2. Liikmesriik, kus toimus lossimine, esmamüügiks pakkumine või ümberlaadimine, edastab taotluse korral komisjonile selle info üheaegselt teatamisega liikmesriigile, kus kalalaev on registreeritud.

Artikkel 17

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et kindlustada kontrolli kolmandate riikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni all olevates vetes ja avamerel liikmesriigi kalalaevade poolt püütud saakide üle ning tagada selliste saakide ümberlaadimise ja lossimise kontroll ning registreerimine.

2. Kontrolli- ja järelevalvemeetmed peavad tagama, et laevaomanikud ja/või kaptenid täidaksid järgmisi kohustusi:

- kalalaevadel täidetakse püügipäevikut, kuhu kaptenid kannavad andmed saakide kohta,
- lossimise ajal ühenduse sadamates esitatakse lossimisdeklaratsioon ametiasutustele selles liikmesriigis, kus lossimine toimub,
- lipuliikmesriiki informeeritakse üksikasjadest seoses kalasaagi iga ümberlaadimisega kolmandate riikide kalalaevadele ning seoses kolmandates riikides toimuvate otseste lossimisega.

3. Lõigete 1 ja 2 sätete kohaldamine ei piira nende sätete kohaldamist, mis on ühenduse ja kolmandate riikide vahel sõlmitud kalanduskokkulepetes ning rahvusvaheliste konventsioonides, millega ühendus on ühinenud.

Artikkel 18

1. Liikmesriigid esitavad enne iga kvartali esimese kuu lõppu komisjonile arutivõrgu abil andmed artiklis 17 märgitud kalastuspiirkonnas püütud ning eelmises kvartalis lossitud püügikooste kohta ning kogu artikli 17 lõike 2 kohaselt saadud info.

2. Lõike 1 alusel esitatav info kolmandate riikide vetes püütud saagi kohta tuleb liigitada vastavalt kolmandale riigile ja kalavarule, arvesse võttes asjaomaseks kalastamiseks ettenähtud kõige väiksemat statistilist kalastamisvööndit.

Avamerel püütud saagi kohta tuleb andmed esitada liigitatuna vastavalt püügikohta reguleerivas rahvusvahelises konventsioonis määratletud kõige väiksemale statistilisele kalastamisvööndile ning vastavalt asjaomase kalapüügiga seotud kalavarudesse kuuluvatele kalaliikidele või liikide rühmadele.

3. Igal aastal enne 1. oktoobrit annab komisjon liikmesriikide käsutusse käesoleva artikli kohaselt saadud info.

Artikkel 19

1. Tagamaks artiklites 3, 6, 8, 9, 10, 14 ja 17 ettenähtud kohustuste täitmist, kehtestavad liikmesriigid akrediteerimissüsteemi, mis hõlmab eelkõige riskikontrollimisi ja kõnealustest kohustustest tulenevate andmete kontrollimist.

2. Et kõnesolevaid kontrollimisi hõlbustada, loovad liikmesriigid arvutiandmebaasi, kuhu sisestatakse lõikes 1 märgitud andmed.

Liikmesriigid võivad luua detsentraliseeritud andmebaasid tingimusel, et kõnesolevad andmebaasid ning andmete kogumise- ja registreerimismenetlused standardiseeritakse, nii et liikmesriigi territooriumil tervikuna oleks tagatud nende ühilduvus.

3. Juhul kui liikmesriik ei suuda oma kalanduses tervikuna või mõnes selle osas otsekohe täita lõikes 2 esitatud nõudeid, võib komisjon liikmesriigi taotluse korral kehtestada sellele liikmesriigile artiklis 36 ettenähtud korras üleminekuajal maksimaal-pikkusega kuni kolm aastat alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast.

4. Sellised erandid saanud liikmesriik hoiab lõikes 1 märgitud andmeid mitte-elektronilises vormis alal kolm aastat ning seab sisse komisjoni poolt heakskiidetud proovivõtuplaani, et võimaldada kohapeal kontrollida kõnealuste andmete õigsust. Proovivõtuplaani tõhususe hindamiseks võib komisjon iseseisvalt teha kontrollimisi kohapeal.

5. Kaheteistkümnelt kuu jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist esitavad liikmesriigid komisjonile ettekande, milles kirjeldatakse andmete kogumise ja kontrollimise viisi ning selliste andmete usaldusväärsuse aset. Komisjon teeb koostöös liikmesriikidega kõnealustest ettekannetest kokkuvõtte ning edastab selle liikmesriikidele.

6. Käesoleva artikli rakendamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 36 ettenähtud korras.

IV JAOTIS

Kalastustegevuse reguleerimine ja peatamine

Artikkel 21

III JAOTIS

Püügivahendite kasutuse jälgimine

Artikkel 20

1. Kõik ühenduse kalalaevade pardal asuvad saagid peavad liigilise koostise poolest vastama nõukogu 7. oktoobri 1986. a määrusega (EMÜ) nr 3094/86 (kalavarude kaitsmise teatavate tehniliste meetmete kohta) ⁽¹⁾ kõnealusel laeval kasutamiseks ettenähtud võrgu liigile.

Laeval asuvad võrgud, mida ei kasutata, ei tohi olla hõlpsasti kättesaadavad ning need tuleb ära paigutada järgmisi tingimusi täites:

- a) võrgud, raskused ja muud sellelaadne varustus tuleb traallaudade, puksiir- ja haalamiskõite ning trosside küljest lahti võtta,
- b) tekil asuvad või teki kohale paigutatud võrgud tuleb kindlalt mõne tekiehitise osa külge kinnitada.

2. Kui ühenduse kalalaeva pardal asuvad saagid on püütud ühe ja sama reisi ajal võrkudega, mis erinevad väikseima võrgusilma suuruse poolest, tuleb saagi liigiline koostis välja arvestada iga eri tingimustes püütud saagi osa kohta eraldi.

Selleks tuleb kõik varem kasutatud võrgusilmasuuruse muutmised kui ka selliste muutmiste hetkel laeval asuva saagi liigiline koostis kanda püügipäevikusse ja lossimisdeklaratsiooni. Erijuhitudel võetakse artiklis 36 ettenähtud korras vastu üksikasjalikud eeskirjad töödeldud kalandustoodete lastiplaani kohta, mis on koostatud vastavalt kalaliikidele ja näitab toodete hoidmise kohta lastiruumis.

3. Olenemata lõigetest 1 ja 2, võib nõukogu komisjoni poolt koostatud ettekande põhjal kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni ettepanekul otsustada, et:

- a) mitte ühegi teatavas konkreetsetes kalapüügis osaleva ühenduse kalalaeva pardal ei tohi ühe ja sama kalastusretke ajal olla erineva väikseima võrgusilma suurusega võrke;
- b) eriotstarbeliseks püügiks vajalike erineva võrgusilma suurusega võrkude kasutamise kohta kehtestatakse erireeglid.

1. Kõiki ühenduse kalalaevade püütud kvoodile alluva kalavaru või kalavarude rühmaga seotud saake hinnatakse lipuliikmesriigile kõnealusel varu või varude rühma kohta kehtestatud kvoodi osana, olenemata lossimise kohast.

2. Iga liikmesriik määrab kindlaks kuupäeva, millest alates selle liikmesriigi lipu all sõitvate või selle liikmesriigi registrisse kantud kalalaevade püütud, kvoodiga reguleeritava varu või varude rühmaga seotud saakidele kehtestatud kvoot loetakse kõnealusel varu või varude rühma osas ammendatuks. Kõnealusel kuupäevast alates keelab liikmesriik sellistele kalalaevadele ajutiselt nii kõnealusel kalavaru või kalavarude rühmaga seotud püügi kui ka pärast kõnealust kuupäeva püütud kala pardale jätmise, ümberlaadimise ja lossimise ning otsustab, millise kuupäevani on saakide ümberlaadimised ja lossimised ning lõplik deklareerimine lubatud. Kõnealusel meetmest teatatakse viivitamata komisjonile, kes informeerib sellest teisi liikmesriike.

3. Pärast vastavalt lõikele 2 või omal algatusel toimunud teatamist määrab komisjon tema käsutuses oleva info põhjal kindlaks kuupäeva, millest alates loetakse, et TACi, kvoodi või muude koguseliste piirangute abil reguleeritavasse varusse või varude rühma kuuluvad saagid, mis on püütud mis tahes liikmesriigi lipu all sõitvate või mis tahes liikmesriigi registrisse kantud kalalaevade poolt, on ammendanud kõnealusel liikmesriigile või, olenevalt juhtumist, ühendusele eraldatud kvoodi, püüginormi või püügi-osa.

Pärast esimeses lõigus märgitud olukorrale hinnangu andmist teatab komisjon asjaomastele liikmesriikidele kalapüügi võimalikust peatamisest seoses TACi ammendamisega.

Ühenduse kalalaevad lõpetavad kvoodi või TACi alusel reguleeritava varu või varude rühmaga seotud kalapüügi kuupäeval, millest alates sellele liikmesriigile eraldatud kõnealusel kalavaru või kalavarude rühmaga seotud kvoot loetakse ammendatuks, või kuupäeval, millest alates kõnealusel varu või varude rühma moodustavatele liikidele kehtestatud TAC loetakse ammendatuks; sellised kalalaevad lõpetavad ka pärast seda kuupäeva püütud kõnealusel varusse või varude rühma kuuluvate saakide pardale jätmise, ümberlaadimise ja lossimise või ümberlaadimise ja lossimise korraldamise.

4. Kui komisjon on vastavalt lõike 3 esimesele lõigule peatanud kalapüügi ühendusele eraldatud TACi, kvoodi, püüginormi või püügi-osa oletatava ammendamise tõttu, kuid ilmneb, et mõni

⁽¹⁾ EÜT L 288, 11.10.1986, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3034/92 (EÜT L 307, 23.10.1992, lk 1).

liikmesriik ei ole tegelikult oma asjaomase kalavaru või kalavarude rühmaga seotud kvooti, püüginormi või püügiosa ammenndanud, siis kohaldatakse järgmisi sätteid.

Kui enne kvoodi ammendamist kalastamiskeelu saanud liikmesriigile tekitatud kahju ei ole vastavalt määruse (EMÜ) nr 3760/92 artikli 9 lõike 2 tegutsedes korvatud, võetakse vastu piirangust tulenevat kahju vajalikul viisil korvavad meetmed artiklis 36 ettenähtud korras. Kõnealused meetmed võivad sisaldada mahaarvamisi rohkem püüdnud liikmesriigi kvoodist, püüginormist või püügiosast ning sellisel viisil mahaarvatud püügikoguste asjakohast jaotamist liikmesriikide vahel, kes said kalastamiskeelu enne oma kvootide ammendamist. Kõnealuseid mahaarvamisi ja nendest tulenevaid jaotamisi tuleb teha eelkõige arvesse võttes neid kalaliike ja kalastusvööndeid, mille kohta on kehtestatud aastased kvoodid, püüginormid või püügiosad. Kõnealuseid mahaarvamisi ja jaotamisi võib teha piirangu kehtestamise aasta või sellele järgneva aasta või aastate jooksul.

Käesoleva lõike kohaldamise ning eriti asjakohaste koguste määramise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 36 ettenähtud korras.

Artikkel 22

Kui liikmesriigi pädevatele ametiasutustele peaks selguma, et ühenduse kalalaeva tegevusega on tõsiselt või korduvalt rikutud käesolevas määruses ettenähtud korda, võib lipuliikmesriik kõnealuse kalalaeva suhtes võtta täiendavaid kontrollimeetmeid.

Lipuliikmesriik teatab komisjonile ja teistele liikmesriikidele selle laeva nime, pardatähised ja numbrid, kelle suhtes rakendatakse täiendavaid kontrollimeetmeid.

Artikkel 23

1. Kui komisjon teeb kindlaks, et liikmesriik on ületanud temale määratud kalavaru või varude rühmaga seotud kvoodi, püüginormi või püügiosa, teeb komisjon mahaarvamised rohkem püüdnud liikmesriigi aastastest kvoodist, püüginormist või püügiosast. Otsus mahaarvamiste kohta tehakse artiklis 36 ettenähtud korras.

2. Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega ning vastavalt määruse (EMÜ) nr 3760/92 artiklis 8 ettenähtud eesmärkidele ja juhtimisstrateegiatele vastu eeskirjad mahaarvamiste tegemiseks, arvestades eelkõige järgmisi näitajaid:

- ülepüügi aste,
- kõik sama kalavaruga seotud ülepüügijuhtumid eelmisel aastal,
- asjaomaste kalavarude bioloogiline seisund.

V JAOTIS

Kalandussektori, kaasa arvatud akvakultuuristruktuuride teatavate parandus- ja kohandusmeetmete inspekteerimine ja kontrollimine

Artikkel 24

Tagamaks nõukogu poolt vastavalt määruse (EMÜ) nr 3760/92 artiklile 11 seatud kohustuste ja strateegiate, eriti ühenduse kalalaevastike püügimahtudest tulenevate koguseliste eesmärkide ning tegevuse kohandamisega seotud ülesannete täitmist, korraldavad liikmesriigid oma territooriumil ning jurisdiktsiooni või suveräänsuse õiguste alla kuuluvates vetes kõikide eespool mainitud eesmärkidega seotud ettevõtjate korrapäraseid kontrollimisi.

Artikkel 25

1. Liikmesriigid võtavad vastu sätteid, et kontrollida artiklis 24 märgitud eesmärkide täitmist. Selleks teevad liikmesriigid tehnilisi kontrollimisi, eelkõige järgmistes valdkondades:

- a) kalalaevastiku ümberkorraldamine, uuendamine ja moderniseerimine;
- b) püügimahu kohandamine ajutise või täieliku lõpetamise teel;
- c) teatavate kalalaevade tegevuse piiramine;
- d) püügivahendite ehituse ja arvu ning kasutusmeetoditega seotud piirangud;
- e) akvakultuuri ning rannikualade arendamine.

2. Kui komisjon on kindlaks teinud, et liikmesriik ei ole täitnud lõike 1 sätteid, võib ta, ilma et see piiraks asutamislepingu artikli 169 kohaldamist, teha nõukogule ettepanekuid asjakohaste üldmeetmete vastuvõtmiseks. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

Artikkel 26

1. Artikli 25 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võib vastu võtta artiklis 36 ettenähtud korras, eelkõige silmas pidades:

- a) kalalaevade mootorivõimsuse kontrollimist;
- b) kalalaevade registreeritud tonnaži kontrollimist;

- c) kalalaeva seisuaaja kontrollimist;
- d) püügivahendite tehniliste andmete ning ühe laeva kohta tuleva püügivahendite arvu kontrollimist.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile viivitamata andmed kasutatud kontrollimeetodite kohta ning kontrollimise eest vastutavate asutuste nimed ja aadressid.

Artikkel 27

1. Hõlbustamiseks artiklis 25 ettenähtud kontrolli, seavad liikmesriigid sisse akrediteerimissüsteemi, mis hõlmab eelkõige andmete riskikontrolli laevastiku püügimahu ning tegevuse üle, mis sisaldub muu hulgas:

- püügipäevikus vastavalt artiklile 6,
- lossimisdeklaratsioonis vastavalt artiklile 8,
- ühenduse kalalaevade registris vastavalt komisjoni määrusele (EMÜ) nr 163/89. ⁽¹⁾

2. Selleks loovad liikmesriigid arvutiandmebaasid või täiendavad olemasolevaid arvutiandmebase, kuhu on koondatud asjakohane info laevastiku püügimahu ja -tegevuse kohta.

3. Kohaldatakse artikli 19 lõigetes 3, 4 ja 5 märgitud meetmeid.

4. Käesoleva artikli rakendamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 36 ettenähtud korras.

VI JAOTIS

Kalandustoodete turu ühist korraldamist käsitlevate teatavate meetmete inspekteerimine ja kontrollimine

Artikkel 28

1. Tagamaks nõukogu 17. detsembri 1992. a määruses (EMÜ) nr 3759/92 (kalandus- ja akvakultuuritooteturu ühise korraldamise kohta) ⁽²⁾ määratletud meetmeid käsitlevate eeskirjade tehnilise külje täitmist, korraldab iga liikmesriik oma territooriumil kõikide kõnealuste meetmete rakendamisega seotud ettevõtjate korrapäraseid kontrollimisi.

⁽¹⁾ EÜT L 20, 25.1.1989, lk 5.

⁽²⁾ EÜT L 388, 31.12.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1891/93 (EÜT L 172, 15.7.1993, lk 1).

2. Kontrollimised hõlmavad järgmiste toimingute tehnilisi küsimusi:

- a) turustusnormid, eriti miinimumsuurused;
- b) hinnakorraldus, eelkõige:
 - inимtoiduks mitte mõeldud toodete kõrvaldamine turult,
 - turult kõrvaldatud toodete ladustamine ja/või töötlemine.

Liikmesriigid võrdlevad koguseid, artiklis 9 märgitud esmatursusega seotud dokumentides ning dokumentides märgitud lossitud koguseid, eelkõige nende kaalu.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile info vastuvõetud kontrollimeetmete, pädevate kontrolliasutuste, avastatud rikkumiste liigi ning nendega seoses võetud meetmete kohta.

Komisjon, liikmesriikide pädevad ametiasutused ja ametiisikud ning muud esindajad ei tohi avaldada infot, mis on saadud vastavalt käesolevale artiklile ning kuulub ametisaladuste alla.

4. Käesoleva artikli kohaldamine ei piira kohtumenetluste saladuse kohta käivate siseriiklike sätete kohaldamist.

VII JAOTIS

Järelevalve kohaldamine ja kontrollimine

Artikkel 29

1. Komisjon kontrollib käesoleva määruse täitmist liikmesriikide poolt, vaadates läbi dokumente ning tehes paikvaatlusi. Komisjon võib teha otsuse kontrollida ilma eelneva teatamiseta, juhul kui ta peab seda vajalikuks.

Paikvaatluste tegemiseks annab komisjon oma inspektoritele kirjalikud juhendid, kus on ära märgitud nende volitused ning ülesanded.

2. Komisjoni inspektorid võivad viibida siseriiklike kontrolliasutuste poolt korraldatavate kontrollimiste ja inspekteerimiste juures kõikjal, kus komisjon seda vajalikuks peab. Kõnealuste ülesannete täitmisel seab komisjon liikmesriikidega sisse asjakohased kontaktid, eesmärgiga luua kõikjal võimalikult vastastikku vastuvõetav inspekteerimisprogramm.

- a) Liikmesriigid teevad komisjoniga koostööd, et hõlbustada komisjonile pandud ülesannete täitmist. Eelkõige astuvad liikmesriigid kõik vajalikud sammud tagamaks, et inspekteerimiskäike ei avalikustataks ega kahjustataks sellega inspekteerimist ja kontrollitoiminguid.

Kui komisjon või komisjoni ametlikult volitatud esindajatel on oma ametikohustuste täitmisel raskusi, annavad asjaomased liikmesriigid komisjoni käsutusse vahendid, mis võimaldavad sel oma ülesande täita ning inspektoritel kõnealuseid kontrollitoiminguid hinnata.

- b) Kui kohapealne olukord esialgse inspekteerimisprogrammi raames kavandatud inspekteerimis- ja kontrollitoiminguid ei võimalda, muudavad komisjoni inspektorid koostöös ja kokkuleppel siseriikliku pädeva kontrolliteenistusega esialgset inspekteerimis- ja kontrollitoimingut.
- c) Kuna siseriiklikud pädevad teenistused peavad täitma teisi esmajärgulise tähtsusega ülesandeid, mis eelkõige on seotud kaitse ja turvalisusega merel, on liikmesriigi ametiasutustel merel või õhus toimuva inspekteerimise korral õigus edasi lükata või ümber planeerida inspekteerimistoiminguid, milles komisjon kavatses osaleda. Sellisel juhul teeb liikmesriik teistuguste kokkulepete sõlmimiseks komisjoniga koostööd.

Merel või õhus sooritatavate inspekteerimiste korral vastutab kõnealuste toimingute eest laeva või õhusõiduki komandör ainuisikuliselt, võttes arvesse käesoleva määruse rakendamise eest vastutavate ametiasutuste kohustusi. Komisjoni poolt volitatud ning kõnesolevates toimingutes osalevad inspektorid järgivad komandöri poolt kehtestatud reegleid ja korda.

3. Komisjon võib vajaduse korral, eriti kui ühenduse inspektorite vastavalt lõikele 2 toimunud vaatluste põhjal selgub, et käesoleva määruse rakendamisel esineb eeskirjadest kõrvalekaldumisi, liikmesriikidelt nõuda infot seoses siseriiklike pädevate ametiasutuste poolt kavandatud või kinnitatud üksikasjaliku inspekteerimis- ja kontrolliplaaniga, mis on koostatud teatavaks kindlaks ajavahe- mikuks ning teatavate kindlate kalandusharude ja piirkondade kohta. Pärast kõnealuse teatise saamist viivad komisjoni poolt volitatud inspektorid kõikjal, kus komisjon seda vajalikuks peab, läbi sõltumatud inspekteerimised, et kontrollida, kas liikmesriigi pädevad ametiasutused rakendavad kõnealust programmi.

Komisjoni poolt määratud inspektorid kontrollivad kõnealuse programmi rakendamist, kuid kõnesoleva programmi elluviimise eest vastutavad alati liikmesriigi esindajad. Komisjoni määratud inspektorid ei tohi omal algatusel kasutada riigi esindajatele antud inspekteerimisvolitusi. Kõnealused inspektorid pääsevad laevadele või tööruumidesse ainult koos liikmesriigi esindajatega.

Pärast kõnealust kontrollimist edastab komisjon asjaomasele liikmesriigile programmi hindamisakti ning vajaduse korral soovitab kontrollimeetmeid, et kõnealuse liikmesriigi poolset kontrolli parandada.

4. Lennukilt merel või maal tehtavate inspekteerimiste käigus ei ole volitatud inspektoritel õigust kontrollida füüsilisi isikuid.
5. Lõigetes 2 ja 3 mainitud vaatluste ajal võivad komisjoni poolt volitatud inspektorid kohapealsete vastutavate teenistuste juuresolekul pääseda eriotstarbelistes andmebaasides sisalduva üldise või üksikasjaliku info juurde ning kontrollida ka kõiki käesoleva määruse rakendamisega seotud dokumente.

Kui siseriiklikud sätted näevad ette uurimise konfidentsiaalsust, toimub sellise info edastamine pädeva kohtu loal.

Artikkel 30

1. Komisjoni taotluse korral edastavad liikmesriigid komisjonile käesoleva määruse rakendamisega seotud info. Infonõuet esitades määrab komisjon kindlaks info esitamise põhjendatud tähtsaja.
2. Kui komisjoni arvates on käesoleva määruse rakendamisel ette tulnud eeskirjadest kõrvalekaldumisi või ei ole olemasolevad jälgimiseeskirjad ja meetodid tõhusad, informeerib ta asjaomast liikmesriiki või asjaomaseid liikmesriike, kes korraldavad seejärel haldusjuurdlust, milles võivad osaleda komisjoni ametnikud.

Asjaomane liikmesriik või asjaomased liikmesriigid informeerivad komisjoni juurdluste käigust ja tulemustest ning esitavad komisjonile juurdlust käsitleva ettekande koopia ning ettekande koostamisel kasutatud põhilised andmed.

Käesolevas lõikes märgitud inspekteerimistes osalemiseks esitavad komisjoni ametnikud oma andmeid ja funktsioone sisaldavad kirjalikud juhendid.

3. Juurdlust, kus osalevad komisjoni ametnikud, toimetavad alati liikmesriikide ametiisikud; komisjoni ametnikud ei tohi omal algatusel kasutada riigi ametiisikutele antud inspekteerimisvolitusi; teisest küljest on komisjoni ametnikel juurdepääs samadele tööruumidele ja samade dokumentidele kui riigi ametiisikutel.

Kuivõrd kriminaalmenetlusi käsitlevate siseriiklike säte alusel peavad teatavate toimingutega tegelema siseriiklike seaduste alusel selleks spetsiaalselt määratud ametiisikud, ei osale komisjoni ametnikud sellistes toimingutes. Eelkõige ei osale nad tööruumide

läbiotsimistes ega isikute ametlikes küsitlustes siseriikliku kriminaalõiguse alusel. Kuid neil on juurdepääs sellisel viisil saadud infole.

4. Käesoleva artikli kohaldamine ei piira kohtumenetluste saladuse kohta käivate siseriiklike sätete kohaldamist.

VIII JAOTIS

Meetmed kehtivate eeskirjade täitmata jätmise puhul

Artikkel 31

1. Kui käesolevale määrusele vastava jälgimise või inspekteerimise tulemusena selgub, et ühise kalanduspoliitika eeskirju pole täidetud, kindlustavad liikmesriigid selle eest vastutavate füüsiliste ja juriidiliste isikute suhtes asjakohaste meetmete võtmise, sealhulgas siseriiklikele õigusaktidele vastavate haldusmeetmete võtmise ja kriminaalmenetluste alustamise.

2. Lõike 1 kohaselt algatatud menetlused peavad vastavalt asjakohastele siseriiklikele õigusnormidele võimaldama kõnealused rikkumiste eest vastutavad isikud ilma jätta rikkumiste tulemusena saadud majanduslikust kasust või andma tulemusi, mis olenevad rikkumiste raskusest ning aitavad edaspidi tõhusalt ära hoida samalaadseid rikkumisi.

3. Lõikes 2 mainitud menetlustest tulenevad sanktsioonid võivad olenevalt rikkumise raskusest olla järgmised:

- trahvid,
- keelatud püügivahendite ja saagi arestimine,
- laeva arestimine,
- laeva ajutine kasutusest kõrvaldamine,
- tegevusloa peatamine,
- tegevusloast ilmajätmine.

4. Käesoleva artikli sätteid ei takista liikmesriigil, kus lossimine või ümberlaadimine toimub, eeskirjadest kõrvalekaldumiste menetlemist üle andmast selle liikmesriigi pädevatele ametiasutustele, kelle registrisse laev on kantud, kui viimane on üleandmisega nõus ning kui üleandmise korral on lõikes 2 märgitud tulemuseni jõudmine tõenäolisem. Liikmesriik, kus lossimine või ümberlaadimine toimub, peab komisjonile igast sellisest üleandmisest teatama.

Artikkel 32

1. Kui pädevad ametiasutused liikmesriigis, kus lossimine või ümberlaadimine toimub, avastavad käesoleva määruse rikkumise, võtavad nad vastavalt artiklile 31 asjakohased meetmed kõneoleva laeva kapteni või teiste rikkumise eest vastutavate isikute suhtes.

2. Kui liikmesriik, kus lossimine või ümberlaadimine toimub, ei ole lipuliikmesriik ning selle riigi pädevad ametiasutused ei võta vastavalt oma siseriiklikele õigusnormidele asjakohaseid meetmeid, kaasa arvatud haldusmeetmed ja kriminaalmenetluste algatamine vastutavate füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes, või ei anna menetlemist üle vastavalt artikli 31 lõikele 4, võib ebaseaduslikult lossitud või ümberlaaditud kogused maha arvata eespool nimetatud liikmesriigile määratud kvoodist.

Kõnealuse liikmesriigi kvoodist mahaarvatavad kalakogused määratakse kindlaks artiklis 36 ettenähtud korras pärast seda, kui komisjon on mõlemad kõnealused liikmesriigid ära kuulanud.

Kui sellel liikmesriigil, kus lossimine või ümberlaadimine toimus, pole enam kasutada vajaliku suurusega kvooti, kohaldatakse vajalike muudatustega artikli 21 lõiget 4, mille kohaselt ebaseaduslikult lossitud või ümberlaaditud kalakogused loetakse võrdseks kahju suurusega, mida kandis liikmesriik, kelle registrisse laev on kantud.

Artikkel 33

1. Liikmesriikide pädevad ametiasutused teatavad viivitamata ja vastavalt siseriiklike õigusaktidele lipuliikmesriigile või liikmesriigile, kelle registrisse laev on kantud, igast artiklis 1 märgitud ühenduse eeskirjade rikkumisest ning esitavad asjaomase laeva nime ja pardatähised, kapteni ja laevaomaniku nime, rikkumise asjaolud, kriminaal- või haldusmenetlused või muud võetud meetmed ning kõik sellise rikkumisega seotud lõplikud otsused. Erijuhtudel esitavad liikmesriigid komisjoni taotluse korral komisjonile kõnesoleva info.

2. Pärast seda, kui rikkumise menetlemine vastavalt artikli 31 lõikele 4 üle antakse, võtab lipuliikmesriik või liikmesriik, kelle registrisse laev on kantud, kõik artiklis 31 ettenähtud vajalikud meetmed.

3. Lipuliikmesriik või liikmesriik, kus laev on registreeritud, teatab komisjonile viivitamata kõikidest vastavalt lõikele 2 võetud meetmetest ning asjaomase laeva nime ning pardatähise.

Artikkel 34

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõikidest õigus- ja haldusnormidest, mida nad eeskirjadest kõrvalekaldumiste tõkestamiseks ja menetlemiseks vastu võtavad.

Liikmesriigid teatavad igal aastal kõikidest muudatustest eri liiki rikkumiste puhul ettenähtud trahvide miinimum- ja maksimumsummade suuruses ning kõikidest teist laadi sanktsioonidest.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile korrapäraselt andmeid käesoleva määruse kohaselt sooritatud inspekteerimiste või jälgimiste tulemuste kohta, kaasa arvatud avastatud rikkumiste arv ja liik ning võetud meetmed. Komisjoni taotluse korral teatavad liikmesriigid komisjonile teatavate rikkumiste puhul määratud trahvisummade suuruse.

3. Komisjon annab liikmesriikidele vastavalt lõigetele 1 ja 2 saadud info kokkuvõtte.

IX JAOTIS

Üldsätted*Artikkel 35*

Igal aastal enne 1. juunit edastavad liikmesriigid komisjonile eelmise kalendriaasta kohta määruse rakendamise aruande, mis sisaldab tehniliste ja inimressursside kasutamise hinnangu ning meetmeid, mis võiksid abiks olla, et avastatud puudujääkide tasa teha. Liikmesriikide aruannete ning oma vaatluste põhjal koostab komisjon aastaaruande ning edastab igale liikmesriigile temaga seotud info. Nõutaval määral arvesse võttes liikmesriikidelt saabunud vastuseid, avaldab komisjon kõnesoleva aruande koos vastuste ning vajaduse korral ettepanekutega meetmete kohta, et avastatud puudujääke tasa teha.

Artikkel 36

Juhul kui tuleb järgida käesolevas artiklis ettenähtud menetlust, suunab eesistuja küsimuse kas omal algatusel või liikmesriigi esindaja taotlusel lahendamiseks määrusega (EMÜ) nr 3760/92 loodud kalandus- ja akvakultuuritooteturu korralduskomiteele, edaspidi "komitee".

Võetavate meetmete eelnõu esitab komiteele komisjoni esindaja. Tähtaja jooksul, mille määrab eesistuja lähtuvalt küsimuse

kiireloomulisusest, esitab komitee eelnõu kohta oma arvamuse. Arvamus esitatakse sellise häälteenamusega, nagu on sätestatud asutamislepingu artikli 148 lõikes 2 nõukogu otsuste vastuvõtmiseks komisjoni ettepaneku põhjal. Liikmesriikide esindajate hääli komitees arvestatakse nimetatud artiklis sätestatud viisil. Eesistuja ei hääleta.

Komisjon võtab meetmed vastu ning neid kohaldatakse viivitamata. Kui meetmed ei ole komitee arvamusega kooskõlas, teatab komisjon sellest viivitamata nõukogule. Sellisel juhul lükkab komisjon vastuvõetud meetmete kohaldamise edasi ühe kuu võrra alates kõnealuselt teatamisest.

Eelmises lõigus osutatud tähtaja jooksul võib nõukogu kvalifitseeritud häälteenamusega teha teistsuguse otsuse.

Artikkel 37

1. Liikmesriigid ja komisjon võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada käesoleva määrusega seoses saadud andmete konfidentsiaalne käsitlemine.

2. Füüsiliste või juriidiliste isikute nimed tohib edastada komisjonile või teisele liikmesriigile ainult juhul, kui selline edastamine on käesolevas määruses otseselt ette nähtud või kui see on vajalik rikkumiste tõkestamiseks või menetlemiseks või ilmsete rikkumiste kontrollimiseks.

Lõikes 1 märgitud andmeid tohib edastada ainult koos muude andmetega sellisel kujul, mis ei võimalda füüsilisi või juriidilisi isikuid ei otseselt ega kaudselt kindlaks teha.

3. Ilma andmeid edastava liikmesriigi otsese nõusolekuta ei tohi liikmesriikide ja komisjoni vahel vahetatavaid andmeid edasi anda isikutele, kelle tegevus liikmesriikide või ühenduse asutustes sellist juurdepääsu ei nõua.

4. Käesoleva määruse alusel mis tahes vormis edastatud või saadud andmete suhtes kehtib ametisaladuse hoidmise kohustus ning neid kaitstakse andmed vastuvõtnud liikmesriigi siseriiklike õigusaktide ja vastavate ühenduse ametiasutuste suhtes kohaldatavate andmekaitse sätetega.

5. Lõikes 1 märgitud andmeid tohib kasutada ainult käesolevas määruses ettenähtud eesmärgil, välja arvatud juhul, kui kõnealuseid andmeid edastavad ametiasutused annavad selleks oma otsese nõusoleku ning tingimusel, et andmeid vastuvõtva ametiasutuse liikmesriigis kehtivad sätted ei keela sellist andmete kasutamist või edastamist.

5. Lõigete 1—5 sätteid ei tule tõlgendada käesoleva määruse alusel saadud andmete kasutamist takistavana hilisemates kohtumenetlustes, mis on algatatud ühenduse kalandusalaste õigusaktide täitmatajätmise pärast. Andmeid edastanud liikmesriigi pädevatele ametiasutustele teatatakse kõikidest juhtudest, kui kõnealuseid andmeid kasutatakse sellisel eesmärgil.

Käesolev artikkel ei piira kriminaalasjades vastastikuse abi osutamise rahvusvahelistest kokkulepetest tulenevaid kohustusi.

7. Iga kord, kui liikmesriik teatab komisjonile, et uurimise tulemusena on välja selgitatud, et füüsiline või juriidiline isik, kelle nimi edastati komisjonile käesoleva määruse sätete alusel, ei ole seotud eeskirjade rikkumisega, siis informeerib komisjon kõnesoleva uurimise või menetluste tulemusest viivitamata kõiki osapooli, kellele ta kõnealuse isiku nime on edastanud. Seda isikut ei tohi enam kohelda isikuna, kes esimese teatise põhjal oli seotud kõnealustest eeskirjadest kõrvalekaldumisega. Andmed, mida säilitatakse viisil, mis võimaldab asjaomast isikut kindlaks teha, tuleb viivitamata hävitada.

8. Lõigete 1—5 sätteid ei ole tõlgendatavad mis tahes üldist laadi andmete või uurimuste avaldamist keelavana, kui need ei sisalda konkreetseid viiteid füüsilistele või juriidilistele isikutele.

9. Käesolevas määruses märgitud andmeid säilitatakse kõnesolevate isikute identifitseerimist võimaldaval kujul ainult niikaua, kui seda asjaomase eesmärgi saavutamiseks on vaja.

10. Käesoleva määrusega seoses saadud andmed on kättesaadavad asjaomaste füüsiliste või juriidiliste isikute taotluse korral.

Artikkel 38

Käesoleva määruse kohaldamine ei piira minimaalnõudeid ületavate siseriiklike kontrollimeetmete võtmist, tingimusel et need järgivad ühenduse õigust ning on kooskõlas ühise kalanduspoliitikaga.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Luxembourg, 12. oktoober 1993

Nõukogu nimel

eesistuja

M. SMET

Esimeses lõigus märgitud siseriiklikest meetmetest teatatakse komisjonile vastavalt nõukogu 19. jaanuari 1976. a määruse (EMÜ) nr 101/76 (ühise struktuuripoliitika kehtestamise kohta kalamajanduses) ⁽¹⁾ artikli 2 lõikele 2.

Artikkel 39

1. Määrus (EMÜ) nr 2241/87 tunnistatakse kehtetuks 1. jaanuaril 1994, välja arvatud artikkel 5, mis jääb kehtima, kuni jõustub käesoleva määruse artikli 6 lõikes 2 mainitud loetelusid kehtestav määrus.

2. Viiteid lõike 1 alusel kehtetuks tunnistatud määrusele tõlgendatakse viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 40

Käesolev määrus jõustub 1. jaanuaril 1994.

Liikmesriigid vabastatakse artiklite 9, 15 ja 18 sätete kohaldamisest kuni 1. jaanuarini 1996, selles osas, mis on seotud müügiteatiste ja lossimiste registreerimiste edastamisega elektroonilisel teel.

Liikmesriigid vabastatakse artiklite 6, 8 ja 19 sätete kohaldamisest kuni 1. jaanuarini 1999, selles osas, mis on seotud kalandustegevusega Vahemerel.

⁽¹⁾ EÜT L 20, 28.1.1976, lk 19.